

[ParlamentniListy.cz](#) » [Aréna](#) » [Názory a petice](#) » Vladimír Holiš: Trestní oznámení na pana Muhammada Abbase za propagaci práva šaria

Vladimír Holiš: Trestní oznámení na pana Muhammada Abbase za propagaci práva šaria

25. 2. 2016 12:53

Pokud kdokoliv žádá a hlásá uzákonění práva šaria na jakoukoliv část obyvatelstva, bez ohledu na to, o kterou zemi či stát, se jedná, ohrožuje takovým jednáním, demokratické zřízení.

Tweet

G+1 0

To se mi líbí Sdílet To se líbí 9 lidem. Buďte první mezi svými přáteli.

Foto: **David Daniel**

Popisek: **Muhamed Abbas**

Policie ČR
Velkomoravská 1051/16,
695 01 Hodonín

V Hodoníně, dne 20. února 2016

Věc: Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin podle § 356 b, § 260 odst. 1, § 364,

Ve smyslu § 356 b, § 260 odst. 1, § 364, zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení (trestní řád), v platném znění (dále jen „trestní řád“), podávám na, pana Muhammada Abbase, ředitele Muslimské unie v ČR a tiskového mluvčího unie, se sídlem Chmelová 2893/4, PSČ 106 00 Praha 10, trestní oznámení pro okolnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, podle § 356 b, § 260 odst. 1, § 364, kdy jmenovaný pan Muhammad Abbas, dne 8. 1. 2015, v pořadu Hyde park, na televizní stanici ČT24 veřejně v přímém přenosu propagoval názor, aby bylo pro vyznavače islámu a potenciální imigranty, povoleno uplatňování práva šaria.

Požadavek, povolit a umožnit zavádění práva šaria na území evropských zemí a tím i na výsostném území České republiky, byl veřejně vysloven dne 8. 1. 2015, v pořadu Hyde park, na televizní stanici ČT24, panem Muhamedem Abbasem, ředitelem Muslimské unie v ČR. Pořad byl vysílán ve večerních hodinách, od 20:05.hodin.

Záznam celého pořadu, je umístěn [ZDE](#).

Odůvodnění:

Pan Muhammad Abbas odpovídal na otázky diváků, čas od času interpretované komentátorem pořadu, které se týkaly dotazů na projevy muslimů na různé společenské události, na možnosti uplatňování práva šaria v České republice, na postoje muslimů a vyznavačů islámu. Jak se koneckonců dalo očekávat, pan Muhamed Abbas hájil a obhajoval muslimské názory – např., že v roce 2001 nebyl atentát v USA dílem muslimů, ale spolčením tajných služeb,

dále že atentát na redakci Charlie Hebdo, byl odpovědí na karikatury proroka Mohameda,

dále že netolerantní jednání muslimů je způsobeno neustálými vojenskými útoky některých zemí na muslimskou komunitu, v zemích s převahou muslimského obyvatelstva a mnoho dalšího. Celý pořad trval 53 minut.

Celému národu bylo v tomto pořadu prostřednictvím pana Muhammada Abbase ventilovány názory pana Muhammada Abbase, mezi jinými i takové, že na zavádění práva šaria, není podle vyjádření pana Abbase nic špatného ani nezákonného. V 30 minutě 42 sekundě pořadu pan Muhammad Abbas svými výrokem doslovně propagoval zavádění výjimky z evropského a českého práva a výjimku ze současných právních norem v uplatňování práva šaria, nejen na výsostném území České republiky, ale i v dalších evropských státech. Argumentem pro uplatnění takové výjimky, pro možné prosazování a zavádění práva šaria, bylo sdělení pana Muhammada Abbase, že ve věci uzákonění práva šaria, probíhají v současné době, pokusy v Kanadě a v anglické části Velké Británie.

Domnívám se, že vyslovením výroků pana Muhammada Abbase, které byly ve veřejnoprávním médiu v přímém přenosu, sdělovány široké veřejnosti, došlo k velmi nebezpečnému pokusu, o rozvrácení demokratického zřízení, v České republice.

Pokud kdokoliv žádá a hlásá uzákonění práva šaria na jakoukoliv část obyvatelstva, bez ohledu na to, o kterou zemi či stát, se jedná, ohrožuje takovým jednáním, demokratické zřízení.

Principy ústavnosti a principy dělby moci jsou ve většině evropských zemí a také v České republice dány ústavou a konkrétním zněním zákonů a ústavních zákonů. V okamžiku, kdy by se právo šaria podle vyřčeného názoru, respektive doporučení, pana Muhammada Abbase v České republice uzákonilo, tak by stát Česká republika, fakticky ztratila svou exkluzivitu na soudní a zákonodárnou moc a stejně tak by Česká republika ztratila suverenitu nad svým územím. Tímto požadavkem, zavést právo šaria, pro část populace, pan Abbás fakticky požaduje rozklad státu zevnitř a úplné rozvrácení státního systému.

Ve veřejně odvysílaném pořadu ČT 24 pan Muhamed Abbas svým vyjádřením, vlastně žádal a propagoval, rozklad státu, rozklad organizace státu a rozklad státní moci.

Státní moc má tři složky – výkonnou, zastupitelskou a soudní. Dle mého názoru, pan Muhamed Abbas tímto svým veřejným vystoupením, žádal, aby soudní moc České republiky a tím jedna ze složek, které tvoří základ státní moci, byla státu odebrána.

Jestliže pan Muhammed Abbas, ředitel a současné tiskový mluvčí muslimské unie nebo jakákoliv jiná osoba, požaduje zvláštní soudní systém, pro skupinu obyvatel., tak každý takový požadavek, lze hodnotit jako nepřátelský, vůči uvedenému státu a stejně tak jako nepřátelský, vůči demokratickému zřízení. Stejně tak osoba, která takový požadavek vznáší, se fakticky stává nepřítelem ústavního

principu, který zní, že stát má být garantem spravedlnosti.

Ze strany pana Abbase tedy dle mého názoru, šlo v přímém přenosu o nabádání k plánovanému rozebrání – neboli rozbití státu. Jestliže totiž stát ztratí svoji soudní moc nad svým územím, tak se tím také v podstatě zhroutí, všechny zbývající pilíře státní moci, moc exekutivní, moc zákonodárná, které by byly v takovém případě omezeny. Jestliže kdokoliv, žádá, aby na výsostném území České republiky, nebo kterékoliv jiné evropské země, došlo k zavedení samostatných soudů šaria, nezávislých na státní moci, tak stát v případě akceptace takového požadavku, ztrácí právo přijímat a vydávat zákony.

Základní obsah práva Šaría, jehož zavádění pan Muhammed Abbas veřejně dne 8. 1. 2015, ve 20. 05hodin, v pořadu Hyde park, na veřejno-právní televizní stanici ČT 24, propagoval, se ve stručnosti dá shrnout takto:

Právo šaria je základ islámského právního systému, jeho prameny vycházejí z náboženských textů. Šaría je právem všech islámských věřících, neboť v islámu nelze náboženství a právo odlišit a každý občan muslimského vyznání musí dodržovat islámské právo. Součástí tohoto práva šaria, jsou normy společenského chování a morálka. Současně je to právo univerzální, Jeden z primárních pramenů islámského práva je Korán, soubor zjevení, která byla předána proroku Mohamedovi na přelomu 6. a 7. století našeho letopočtu. Korán obsahuje soustavu pravidel, která tvoří právo rodinné, dědické i trestní. Šaría je jako náboženské právo primárním pramenem, avšak islámské právo má i další prameny jako zákony vytvářené parlamenty, nebo soudní rozhodnutí. Základní prameny islámského práva jsou natolik obecné, že je vždy nutné je interpretovat, bez interpretace je často nelze aplikovat. Islámská právní kultura, její instituty, pojmy i vztahy jsou specifické a tedy od naší právní kultury velmi odlišné a vzdálené.

Základní prameny islámského práva jsou dva. Korán je základní svatá kniha islámu, která pojednává o tom, co Mohamedovi zjevil Alláh. Protože však pravidla v Koránu obsažená zdaleka nepokrývají všechny oblasti, ve kterých muslim pravidla potřebuje, začalo se nedlouho po Mohamedově smrti v roce 632 zjišťovat, co vlastně dělal a učil. Souboru těchto pravidel se říká sunna, to je tedy druhý pramen islámského práva. Vyvstal ovšem problém s důvěryhodností jednotlivých svědectví o činech, neboli jednotlivých hadísů, a spory o jejich věrohodnost bují dodnes.

Pokud se Prorok v dané věci nevyjádřil, přichází případně na řadu analogie či konsenzus islámských učenců. Klasickým příkladem analogie je, zda se Prorokův zákaz pití vína vztahuje i na jiné alkoholické nápoje. (Spíše než uvažováním, co je nebo není spravedlivé se tedy islámská právní věda zabývá tím, co Prorok řekl nebo neřekl, a co se z toho dá vyvodit.)

Mohamed se před tím, než se ve 40 letech stal prorokem, zabýval rozsuzováním kmenových sporů, takže se skutečně vyjadřuje k některým otázkám práva, jak tomu slovu rozumíme dnes my. Nejstarší zásady se týkají rodinného práva: manželství (Mohamed nezpochybnil starší kmenové právo umožňující polygamii), věna, rozvodu (ar. talaq; pokud se chce rozvést muž, stačí když třikrát pronese „rozdávám se s tebou“), dědictví (muži mají nárok na dvakrát tak velké podíly než ženy) a podobně.

Názor muslimských učenců spočívá ve vyjádření že muslimské právo – šaria, je dokonalé, univerzální a věčné. Oproti tomu jsou právní normy neislámských zemí dočasné, omezené a jednou skončí. Právo šaría je posvátné a pochází od jediného, skutečného boha – Alláha, zatímco jiné právní řády, byly vytvořeny člověkem, proto jsou nedokonalé a pomíjející.

Právo šaría je založena na principech, které lze najít v koránu a dalších islámských náboženských a politických textech. Evropské právo, včetně právních norem České republiky a právo šaría nesdílejí žádné společné principy.

V souladu s právem šaría:

- neexistuje svoboda vyznání,

- neexistuje svoboda slova,
- neexistuje svoboda myšlení,
- neexistuje svoboda uměleckého projevu,
- neexistuje svoboda tisku,
- neexistuje rovnost mezi lidmi – nemuslim, není nikdy roven muslimovi,
- neexistuje jednotná ochrana pro všechny občany – spravedlnost je dvojitá, jedny zákony platí pro muslimské muže a jiné pak pro ženy a nemuslimy,
- neexistují rovnocenná práva pro ženy,
- ženy mohou být fyzicky trestány,
- nemuslimové nemají právo nosit zbraně,
- neexistuje demokracie, neboť demokracie znamená, že nemuslim je rovný muslimovi,
- ústava státu je člověkem vytvořený dokument nevědomosti, proto musí být podřízen právu šaria,
- židé a křesťané jsou třetířadí občané,
- všechny vlády musí následovat právo šaria,
- na rozdíl od obecného práva, platného ve většině zemí Evropy včetně právních norem platných v České republice, právo šaria není výkladové právo, a nesmí jako takové být měněno,

Pro názornost, uvádím příklady tří úhlů pohledu, které přímo souvisí s právem šaria:

1. V Medíně seděl Mohamed vedle své dvanáctileté manželky a celý den sledovali, jak mečem stínají hlavy osmi stům židům. Byly jim sřaty hlavy, protože řekli, proti právu šaria, že Mohamed není Alláhův prorok. Muslimové pokládají smrt židů za nezbytnou, protože popírat Mohamedovo proroctví bylo – a zůstává – urážkou islámu. Židům byly sřaty hlavy, protože takový je přece Alláhův trest, a podle práva šaria, je v tomto případě, takový trest, naprosto v pořádku.

2. Nevěřící se na tuto událost, dívají jako na důkaz islámského násilí, ve jménu džihádu a jako na možný trestný čin.

3. Zastánci muslimského vyznání, říkají, že se jednalo o historickou událost – že všechny kultury mají ve své minulosti násilí a nemělo by tedy docházet k žádnému odsuzování.

Podle těchto 3 různých úhlů pohledu souvisejících s právem šaria, bylo zabití osmi set židů :

- a) dokonalým svatým činem, provedeným podle zásad práva šaria,
- b) tragédií,
- c) další historickou událostí, přičemž byly spáchány i horší.

Shrnutí: Neexistuje „správný“ pohled na zákony šaria, protože tyto 3 rozdílné pohledy nelze uvést v soulad.

Jediným zjištěním, který vyplývá ze stručného porovnání obou rozlišných právních směrů, je nevyvratitelný fakt, že zákony šaria jsou neslučitelné s principy liberální demokracie, což potvrdil Evropský soud pro lidská práva, výnosem z roku 1998, citují:

zavádět právo šaria, byť i jen částečně vedle evropských právních systémů by bylo porušením Evropské konvence na ochranu lidských práv a základních svobod, neboť by „zrušilo úlohu státu jako ručitele osobních práv a svobod a porušovalo princip nediskriminace jednotlivců, pokud jde o požívání veřejných svobod, které jsou jedním ze základních principů demokracie“.

Opětně potvrdil Evropský soud pro lidská práva svým výnosem z roku 2001, opět citují:

„institute zákonů šarija je neslučitelná se zásadami demokratické společnosti“.

V roce 2003 tentýž Evropský soud pro lidská práva, vydal výnos, citují:

„režim založený na zákonech šarija je neslučitelný s Konvencí o lidských právech, zvláště pokud jde o

zásady trestního práva a jeho postupy, o postavení žen v právním řádu a zasahování do všech sfér soukromého a veřejného života“ a je přímým porušením s článků 9 (svoboda myšlení), 10 (svoboda projevu), 11 (svoboda sdružování), 14 (zákaz diskriminace), 17 (zákaz omezování práv) a článku 1 (ochrana majetku) a 3 (práva na svobodné volby), dodatečného Protokolu číslo 1.

Posledním argumentem je rozsudek velkého senátu z 13. února 2003.

Podle rozsudku Evropského soudu pro lidská práva, Strasbourg, ze dne 13. února roku 2003, je uplatňování práva šaria neslučitelné s demokracií (případ Refah Partisi vs. Turecko, aplikace č. 41340/98, 41342/98, 41343/98 a 41344/98, dle článku 11, Úmluvy listiny Lidských práv, pro nesoulad pravidel trestního práva, nerovnoprávného postavení mužů a žen a zasahování do soukromého i veřejného života na základě náboženských předpisů.

Odkaz :

NEJVYŠŠÍ SPRÁVNÍ SOUD

Oddělení dokumentace a analytiky

657 40 Brno, Moravské nám. 6

Tel.: 542 532 632, fax: 542 532 361, e-mail: eu@nssoud.cz

Judikatura Evropského soudu pro lidská práva:

Refah Partisi (Strana prosperity) proti Turecku, rozsudek z 31. 7. 2001, stížnosti č. 41340/98, 41342/98, 41343/98 a 41344/98

Refah Partisi (Strana prosperity) a další proti Turecku, rozsudek velkého senátu z 13. 2. 2003, stížnosti č. 41340/98, 41342/98, 41343/98 a 41344/98, ECHR 2003-II

CASE OF REFAH PARTISI (THE WELFARE PARTY) AND OTHERS v. TURKEY
(Applications nos. 41340/98, 41342/98, 41343/98 and 41344/98)

Internetový odkaz

Jedním ze základních pilířů, na kterých stojí evropské státy, včetně České republiky, je takzvaný právní stát. V právním státě nemohou existovat dva na sobě nezávislé, právní řády. Řídit se právem šaria a zároveň kterýmkoli evropským standardním právním řádem je fakticky nemožné. Svými vyjádřeními, pan Muhammad Abbas, existenci právního státu popřel. Svým vyjádřením pan Muhammad Abbas dne 8. 1. 2015, v pořadu Hyde park, v přímém přenosu, vyjádřením na zavedení práva šaria a obhajobou tohoto svého tvrzení, v podstatě propagoval omezování práv a svobod skupin obyvatel, diskriminaci skupin obyvatel, zavádění nerovnoprávného postavení mužů a žen, zavádění omezení svobody projevu, zavádění omezování svobody myšlení a možnost zasahování do soukromého a veřejného života, na základě náboženských předpisů. Jde nejen o snahu porušit zákony České republiky, ale i nerespektování ústavy České republiky, snahu rozvrátit stávající právní stav a porušovat Evropskou konvenci na ochranu lidských práv a základních svobod.

Na základě výše uvedených a detailně popsanych skutečností, se domnívám, že pan Muhammad Abbas, svým veřejným vystoupením, dne 8. 1. 2015, v pořadu Hyde park, vysílaného ve večerních hodinách ve 20 hod. 05 min., na pořadu ČT24, se dopustil nejméně jednoho trestného činu a to minimálně ve stadiu pokusu:

§ 356 b Podněcování ke skupině osob nebo k omezování práv a svobod

(1) Kdo veřejně podněcuje k nenávisti k některému národu, rase, etnické skupině, náboženství, třídě nebo jiné skupině osob nebo k omezování práv a svobod jejich příslušníků, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

(2) Stejně bude potrestán, kdo se spolčí nebo srotí k spáchání činu uvedeného v odstavci 1.

(3) Odnětím svobody na šest měsíců až tři léta bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo

b) účastní-li se aktivně takovým činem činnosti skupiny, organizace nebo sdružení, které hlásá diskriminaci, násilí nebo rasovou, etnickou, třídní, náboženskou nebo jinou nenávist.

§ 260 odst. 1

propagace hnutí, směřujících k potlačení práva svobod člověka podle § 8 odst. 1, § 260 odst. 1 tr. zák., pokud pachatel svým jednáním zamýšlel iniciovat vznik nebo obnovení takového hnutí, anebo znaky trestného činu podpory a propagace hnutí směřujících k potlačení práva svobod člověka podle § 261a tr. zák., popř. znaky trestného činu hanobení národa, etnické skupiny, rasy a přesvědčení podle § 198 tr. zák. či trestného činu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práva svobod podle § 198a tr. zák., které nejsou svou dikcí vázány na existenci tohoto hnutí.

Za hnutí ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zák. se považuje skupina osob alespoň částečně organizovaná, byť třeba formálně neregistrovaná, směřující k potlačení práva svobod člověka nebo hlásající národnostní, rasovou, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Pro naplnění znaků této skutkové podstaty je nutné, aby hnutí existovalo v době, kdy je pachatel podporoval či propagoval, a to byť v jeho modifikované podobě.

§ 364

Podněcování k trestnému činu

Kdo veřejně podněcuje k trestnému činu, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta.

Žádám proto, aby byla celá věc řádně prošetřena, aby bylo zjištěno, zda se pan Muhammad Abbas ředitel muslimské unie, veřejnou propagací uzákonění práva šaria, nedopustil trestného činu. Zároveň žádám, abych byl s výsledky Vašeho šetření seznámen.

Bc. Vladimír Holíš

Psali jsme:

- [Uprchlík z Iráku: Uprchlickou vlnu organizují USA s Tureckem. Máme důkazy. Odejděte z EU a postavte zeď, jinak vás to zničí](#)
- [Takto doopravdy vypadá imigrantská džungle v Calais. Mluvili jsme s českým dobrovolníkem](#)
- [Satanáš, sionští mudrci, čarodějnice. Matěj „Žit Brno“ Hollan si prý dnes v ČR připadá jako ve středověku](#)
- [Miloš Zeman pro PL: Oběšení uprchlíci a smích. Prasečí hlava a ovar. Výzva Sobotkovi a zcela nová informace o přátelství s Čínou](#)
- [Ivan Poledník: Jak rakouští státníci bojovali za vlast. Zničí nás tentokrát muslimské hordy?](#)

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

autor: PV

[Bety.cz - magazín nejen pro mámy - horoskopy, recepty, diskuse, soutěže](#)

reklama